

Es pot estimar sense ser feliç.
Es pot ser feliç sense estimar.
Però estimar i ser feliç
és quelcom prodigiós...

Honoré de Balzac

ELS VELLS AMANTS

Cada dia que els veig, el meu cor nu
es vesteix amb la seva calidesa.

Passegen al seu aire, parlen fluix,
sadollats de records i de vivències.

Travesso el tènue pont de l'esperança
quan esguardo la llum dels vells amants,
agafats de la mà, ungits de calma
i amb un hàlit que em sembla fulgurant.

No es reflecteix en ells el buit del tedi,
el seu món tan petit els embolcalla,
alternen les paraules i els silencis
i porten dolls de vida a la mirada.

I jo els contemplo amb veneració
i, sens voler-ho, els ulls se m'humitegen.
Quanta estima batega en el seu món.
Quanta complicitat, quanta tendresa!

I ofego un crit de goig dintre del cor,
i em fibla un agulló a les entranyes
que com espurna viva em duu el ressò
de la seva estimació inefable.

Car en la meva pensa hi fan estada,
com bleix subtil, mil brols de sentiments
que aviden les clarors i les vesprades
i graven sensacions molt dintre meu.

Caminem per la vida gestant reptes,
abracem dia i nit un munt de somnis
i amb l'ànima, potser, cansada i feble
esperem que l'amor ens acaroni.

I ens lliurem, sense pors, a aquesta albada
que se'ns pot fer present tota una vida...
Ens captiva, ens sorprèn, ens embriaga
i, amb els anys, és preuada companyia.

.....

*Ja sento l'escalfor dels vells amants,
les mans unides, enllaçats els cors.
I en els seus ulls menuts hi ha el bell esclat
d'un amor que, en el fons, anhelem tots.*